

Wolynskyj Zloczyn

<https://wolynskyjzloczyn.eu/zw3/history/197,file.html>
2021-09-25, 18:37

Німецька окупація, Голокост

Багато українців зв'язували свої надії на відродження української державності з III Рейхом. Влітку 1941 р. у багатьох місцевостях німецькі загопи віталися українським населенням з ентузіазмом. Було будовано вітальні ворота, вішалися синьо-жовті прапори. Потім давне Волинське воєводство, разом з частиною Львівського та Поліського воєводств, як Генеральну округу Волинь-Поділля, включено до Райхскомісаріату Україна з місцем перебування у Рівному. Біля німецьких установ були покликані українські правління, завданням яких було виконання обов'язкових доставок для німців, вербування робочих до III Рейху, будівництва та ремонт доріг. У свою чергу, Львів був втілений до Генерального Губернаторства як столиця дистрикту Галичина.

На всій території Волині окупант увів безумовний терор, що викликало збентеження також у частини українського населення. Українські націоналісти з ОУН стали по стороні окупаційних властей. Виникла українська допоміжна поліція, до якої німці прийняли близько 5 тис. добровольців. Вже на початку окупації німці, на основі списків, складених ОУН, розстріляли в Крем'янці, Костополі та Рівному кількисот представників польської і єврейської інтелігенції. Продовжувалися також арешти й розстріл в'язнів у в'язницях та публічні езекуції. Після заняття Львова, німці ініціювали погром тамтешніх євреїв, здійснили також вбивство 25 польських професорів на Вулецьких пагорбах (сьогодні Студентський парк). Тисячі поляків були всаджені в концтабори.

Незабаром масові езекуції, організовані, головне, українською поліцією в німецькій службі та айнцакомандами («виконавчі команди»), доторкнули волинських євреїв. Зачинених у гетто волинських євреїв не вивозили до таборів смерті, але вбивали на місці: в ровах поза містом або на краю лісів. До жовтня 1942 р. було вбито близько 247 тис. (тобто 97% сукупності) волинських євреїв.

З осені 1941 р. почалися також езекуції євреїв у Східній Галичині. Розстрілювалися, головне, інтелігенція та так звані непродуктивні (непридатні до роботи) елементи. Від весни 1942 р. проведено депортації до таборів смерті, перш за все, Белжця та Собібору; також в Галичині у вбивствах брала участь українська поліція. Звіряча загибель євреїв показала, що можна людей вбивати на масштаб, який досі ще не зустрічався, – безкарно та згідно з діючим німецьким законодавством.

Фотогалерея

